

V teku so priprave za šesti vrh neuvrščenenih

Več kot sto držav zajema danes gibanje neuvrščenenih in ta blokovsko nevezana večina sveta se trenutno pripravlja za svoj šesti vrh, ki bo letos jeseni v Havani na Kubi. V teku je živahna mednarodna dejavnost mnogih neuvrščenenih držav: vrstijo se medsebojna posvetovanja vodilnih predstavnikov neuvrščenenih držav, kjer skušajo zgladiti še zadnja nesoglasja ter zblížiti različne poglede na posamezna vprašanja, ki zadevajo današnji svet in bodo zato na dnevnem redu havanskega vrha. Posebno aktivnost razvija v tem okviru zlasti Jugoslavija in še posebej njen predsednik Tito, saj je znano, da se je gibanje neuvrščenenih „rodilo“ prav v Beogradu — predsednik Tito velja za enega njegovih tvorcev, Jugoslavija pa za enega najbolj prizadevnih in doslednih zastopnikov politike neuvrščenenosti.

Prihodnji teden bodo priprave za vrh neuvrščenenih dosegle nekaj višek s srečanjem koordinacijskega biroja, ki se bo sestel v Colombu. V glavnem metu Sri Lanke (bivšega Cejlona) se bodo na ministrski ravni zbrali predstavniki 25 držav članic koordinacijskega biroja, pridružili pa se jim bodo tudi šefi diplomacij mnogih drugih držav članic gibanja ter seveda opazovalci in gostje. Osnovna naloga srečanja v Colombu je krepitev enotnosti neuvrščenenih in v uradnih krogih srilanške prestolnice poudarjajo, da dnevni red zasedanja temelji na odločitvah, sprejetih na ministrski konferenci neuvrščenenih, ki je lani potekala v Beogradu, ter da na splošno izraža prizadevanja za čimbolj uspešne priprave na šesti vrh.

Prizadevanja, da bi ohranili enotnost znotraj gibanja neuvrščenenih, so povsem razumljiva, kajti osnovni procesi, ki so danes značilni za mednarodne odnose oziroma ki opredeljujejo svetovni politični položaj, niso naklonjeni neuvrščenenosti. Še več, lahko bi zapisali, da

potekajo prav v nasprotju s temeljnimi težnjami neuvrščenenih dežel. Kljub bližnjemu podpisu sporazuma o omejitvi strateške oborožitve — SALT 2 — med obema vesilama Ameriko in Sovjetsko zvezo namreč v ničemer ni popustil njun boj za tiste ključne točke, ki imajo globalen pomen v svetu, kot si ga zamišljata, to je v svetu interesnih sfer. Boj za prevlado pa ne poteka samo med njima, saj je v svetovni politični areni vse bolj čutili tudi Kitajsko, ki s svojo zunanjo politiko marsikje ruši „dogovorjeno stabilnost“ obeh sil, ki sta doslej imeli — ali si jemali — primat na širjenje svojih interesov.

Tej blokovski miselnosti pa je tuja in nevarna prav neuvrščenenost, ki si vse bolj utira pot dejavnika miru, enakopravnosti in demokratičnega reševanja mednarodnih zapletov in sporov. Zato je to gibanje blokovskim silam „frn v peli“ in torej niti ne presenečajo nevarni poizkusi, da se enotnost neuvrščenenih omaja ali celo podredi blokovskim interesom, kar bi nujno privedlo do oslabilve in zmanjšanja njihove mednarodne vloge in njihovega pomena kot samostojnega dejavnika v mednarodnih odnosih.

Vendar pa so dosedanje priprave za šesti vrh neuvrščenenih ponovno pokazale, da se je gibanje potrdilo kot neodvisen, enoten in samostojen dejavnik v svetovni politiki in da namerava tako tudi ostati. Torej je pričakovati, da bodo prihodnji teden v Colombu in zlasti jeseni v Havani znova manifestirali enotnost in moč gibanja neuvrščenenosti, ki je in hoče ostati merodajen dejavnik v krepitvi vseh tistih elementov v mednarodnih odnosih, ki vodijo k miru, varnosti in splošnemu človeškemu napredku.

Nov predsednik predsedstva SRS

Ker je bil dosedanji predsednik predsedstva SR Slovenije Sergej Kraigher izvoljen za člana predsedstva SFRJ, so bile potrebne nadomestne volitve za predsedstvo SRS. Delegati občinskih skupščin so glasovali za predlagana kandidata ter izvolili Viktorja Avblja za predsednika predsedstva SRS in Staneta Markiča za člana predsedstva SRS.

Izvolitev je bila razglašena prejšnji teden na skupni seji vseh treh zborov republiške skupščine, kjer sta novi predsednik Avbelj in novi član Markič tudi podpisala slovesni izjavi.

Predsedstvo SR Slovenije sestavljajo zdaj predsednik Viktor Avbelj ter člani Tone Bole, Marijan Breclj, Anica Kuhar, Staneta Markič, Vida Tomšič in Josip Vidmar, po svojem položaju pa sta člana predsedstva tudi predsednik CK ZKS France Popit in predsednik RK SZDL Slovenije Mitja Ribičič.

Obisk iz Makedonije pri koroških Slovencih

Prejšnji teden je bila na obisku pri koroških Slovencih delegacija iz Makedonije, ki sta jo vodila republiški sekretar SR Makedonije za mednarodno sodelovanje Tomislav Simonovski in sekretar za ekonomske odnose s tujino Tahir Kadriu.

V petek zvečer so se gostje iz Makedonije ustavili v gostišču Janca Wulfjeja-Luca v Veselah pri Sentprimozu, kjer so se srečali z občinskimi odborniki iz Podjune ter prosvetaši SPD „Danica“. V soboto dopoldne so si ogledali nekaj zanimivosti južne Koroške in Celovca, popoldne pa so se v gostišču Gabriel v Lešah pri Sentjakobu sestali s predstavniki osrednjih organizacij koroških Slovencev in občinskimi odborniki iz Roža, navzoč pa je bil tudi predsednik Zveze koroških partizanov Karel Prušnik-Gasper.

Znano je, da so v Makedoniji že vsa leta s posebnim zanimanjem spremljali boj koroških Slovencev in gradiščanskih Hrvatov za uresničenje pravic, zagotovljenih v členu 7 avstrijske državne pogodbe. Tudi tokrat so se predstavniki SR Makedonije živo zanimali za naš položaj, s katerim so jih podrobno seznanili predstavniki osrednjih organizacij ter občinski mandatarji. ZSO pa je gostom ob tej priložnosti izročila tudi spominsko darilo.

Predstavniki SR Makedonije so pred svojim obiskom na Koroškem v Ljubljani s predstavniki SR Slovenije obravnavali vprašanja odnosov obeh republik s sosednjimi državami s posebnim oziranjem na vlogo, ki jo v teh odnosih igrajo manjšine. Spričo dejstva — so poudarili na skupni seji — da Jugoslavija nima nikakršnih ozemeljskih pretenzij do katerekoli svoje sosedne, je tako za federacijo kot za jugoslovanske republike in pokrajine, naj gre za Makedonijo, Slovenijo ali katero drugo, težko sprejeti dejstvo, da nekatere sosedne pojmujejo obstoj manjšin kot breme, ki moti odnose med sosednjimi državami. Kot pomembno pa so v tej zvezi naglasili, da so na kongresih ZK in tudi predsednik Tito osebno zelo odločno razblinili špekulacije o različnih pogledih na odnose s sosedi in s tem tudi na manjšinsko problematiko med federacijo in republikami, s katerimi operirajo včasih v sosednjih državah.

Občani za svoje pravice

V torek 29. 5. popoldne se je zbralo v Rožu med Svetno vasjo in Sentjanžem več kmetov in njihovih svojev, ki so protestirali proti novi 16 ha veliki gramozni jami, ki jo hoče napraviti na najširšem delu Roža Helmut Ratz iz Kožentavre. Kmetje so se zbrali ob drugi uri, saj je bil napovedan ogled zemljišča tam kjer naj bi nastala nova jama. Ogled je zahteval župan Baurecht, ko je po volitvah podjetnik Ratz pri občini ponovno zaprosil prenamembo zemljišča iz obdelovalne zemlje v gramozno jamo. Zemljišče sta si ogledala dipl. inž. Turek in dipl. inž. Steiger od deželnih oblasti, ki bosta približno v 14 dneh oddala pismeno svoje strokovno mnenje. Nato pa naj bi v tej zadevi odločal občinski svet občine Bistrica v Rožu.

Pri ogledu je bil navzoč tudi župan Othmar Baurecht, ki je izjavil, da bodo vprašali za mnenje prebivalstva, če se v občinskem svetu ne bodo zedinili. Zaradi te izjave so ga

navzoči kmetje trdo prijeli in mu očitali, da je pred volitvami obljubil, da je on sam proti gramozni jami in da bodo na vsak način najprej vprašali prebivalstvo za njegovo mnenje.

Na obeh straneh poti so postavili kmetje iz Sentjanža in Svetne vasi protestne table. Na levi strani so protestirali v slovenščini proti onesnaževanju najlepšega dela Roža, ki naj bi ga naprej uporabljali za kmetijske namene. Drugi so opozarjali na to, da je Ratz že v Goričah brez uradnega dovoljenja odprl gramozno jamo. Na desni strani pa so v nemščini opozarjali, da je treba zaščititi lepo okolje in da deželne oblasti ne smejo podpirati špekulacije z zemljišči. Kmetje namreč obtožujejo odgovorne uradnike, da so pri zložitvah zemljišč pred nekaj leti dajali prednost gospodu Ratzu. Zelo pa Ratzu zamerijo tudi, da je najprej zatrjeval, da bo zemljišče uporabljal za kmetijske namene.

„Simbol miru in prijateljstva“

Z mogočno zaključno prireditvijo v Beogradu pod naslovom „Generacija samoupravljalcev“ se je končalo v petek 25. maja proslavljanje letošnjega Dneva mladosti in hkrati 87. rojstnega dneva predsednika SFRJ maršala Tita. Izročili so mu štafetno palico, ki jo je prej nosilo na tisoče deklet in fantov od Triglava do Vardarja — s pozdravi in čestitkami milijonov občanov, pripadnikov vseh narodov in narodnosti Jugoslavije.

Zaključna prireditev na stadionu JLA je bila izraz mladosti, zanosa, veselja do življenja; bila pa je predvsem tudi izraz vsestranske privrženosti mladega rodu predsedniku Titu in samoupravni socialistični družbi, skupnosti, ki je mlademu rodu omogočila, da živi in ustvarja v miru. V pestrem sporedu, ki ga je spremljalo okoli 50.000 ljudi, je sodelovalo več kot 10.000 pionirjev, mladincev in pripadnikov vojske iz vseh delov Jugoslavije. Del sporeda je bil posvečen mednarodnemu letu otroka ter je potekal pod geslom „Za vse otroke na svetu“. Prireditve je bila zaključena z ognjemetom, ki je celotno prizorišče spremenil v velik šopek mladosti — darilo predsedniku Titu za 87. rojstni dan.

Predsedniku Titu so čestitali tudi vodilni predstavniki zveznih in republiških forumov ter družbenopolitičnih organizacij. Pri tem so poudarili, da so pod Titovim vodstvom vodili boj za osvoboditev države izpod okupatorja. Po vojni pa so zgradili državo in družbo, katerih ugled in vloga v svetu zdaleč presega njuno geografsko velikost,

število prebivalcev in materialno moč. Danes je sistem socialističnega samoupravljanja trdno jamstvo za srečen, neodvisen, samostojen in suveren razvoj vseh narodov in narodnosti samoupravne neuvrščene socialistične Jugoslavije, kajti zgradili so takšno družbeno skupnost, v kateri je večnacionalnost postala dejavnik moči, napredka, svobode in humanizma.

Prav tako pa je bil predsednik Tito ob svojem rojstnem dnevu deležen številnih čestitk tudi s strani vodilnih državnikov iz vsega sveta. Kajti Titovo ime je postalo simbol miru in prijateljstva med narodi; poznajo in spoštujejo ga na vseh kontinentih kot sinonim dostojanstva svobodoljubnih narodov in sinonim miraljubne politike. Svet ga skupno z Nehrujem in Naserjem priznava za tvorca neuvrščenenosti. Pozna ga kot velikega in zavzetega borca za mir, za bratstvo med narodi, za enakopravno sodelovanje, za bolj human jutrišnji svet. Zato so čestitke, ki so mu jih ob rojstnem dnevu poslali tuji državniki, izražale spoštovanje in priznanje; bile pa so tudi izraz zahvale za ogromni doprinos, ki ga je kot revolucionar, politik in državnik dal in ga še daje v boju za pravičnejši svet.

Tako je Titovo delo že vikano v zgodovino; hkrati pa je stalen vir in napotek delu mladi generaciji. Zato ni naključje, marveč je povsem logično, da je Titov praznik kot praznik revolucionarnih idej, razmišljanj in dejanj hkrati tudi praznik mladine — Dan mladosti.

V A B I L O N A

otvoritev naše nove poslovne hiše v Pliberku

V ČETRTEK, DNE 14. JUNIJA 1979 S PRIČETKOM OB 14.00 URI POPOLDNE

S P O R E D :

Pozdravi
Nastop zbora SPD „Edinost“, Pliberk
Deklamacija
Govor
Igrajo „Fantje iz Podjune“
Nastop mešanega zbora „Podjuna“
Deklamacije
Blagoslovitev

P o s o j i l n i c a P l i b e r k

Že 30 let radio Koper oddaja v slovenščini in italijanščini

S slavnostno sejo pripravljalnega odbora pod pokroviteljstvom predsednika republiške konference SZDL Mitje Ribičiča in slovensko akademijo so minuli teden proslavljali 30-letnico obstoja radia Koper — Capodistria, ki je začel delovati 25. maja 1949. Koprski radio, ki se je iz majhne postaje s 700-watnim oddajnikom razvil v sodobno urejeno postajo s 180 rednimi sodelavci, skrbi v slovenščini in italijanščini za vsestransko obveščanje primorskega prebivalstva, posebno še italijanske manjšine v Jugoslaviji, pa tudi slovenske manjšine v Italiji. Z omejenimi prireditvami so proslavili uspešno 30-letno delovanje radijske postaje, ki je bila od začetka svojega delovanja glasnik miru in miro-ljubnega sodelovanja ob meji.

Na slavnostni seji pripravljalnega odbora, ki jo je vodila predsednica zbora občin republiške konference Silva Jereb, je o 30-letnem delovanju radia Koper govoril direktor Miro Kocjan, ki je poudaril, da radio Koper množično poslušajo v slovenskem Primorju, nadalje pripadniki obeh narodnostnih skupnosti v Jugoslaviji in Italiji, pa tudi precej poslušalcev v notranjosti sosednje republike Hrvaške. To sredstvo javnega obveščanja — ki od konca 60-ih let naprej uresničuje tudi svoj lastni televizijski program — oddaja vsak dan okrog 17 ur lastnega programa v obeh jezikih, poleg tega pa prenaša še oddaje prvega programa radia Ljubljana. Radio Koper se je v vseh letih kakovostno izpopolnjeval, tako da danes lahko govorimo o modernem radiu, ki dnevno informira o vseh področjih od zunanje in notranje politike vse do kulture in športa.

Kakor vzemo iz dvojezične brošure, ki je izšla ob priliki tega jubileja, znaša program radia Koper v slovenščini dnevno 3 ure in 15 minut, v italijanščini pa 13 ur, kar je več kot je v štirinajstih dneh slovenskih oddaj v avstrijskem radiu. Poleg poročil in dnevnikarje gre v eter v slovenščini tedensko še 10 oddaj; šport, šolska in izvenšolska življenje, mladinska in kulturna problematika, samoupravljanje, gospodarstvo, pomorstvo in turizem in dve specializirani oddaji za zamejske Slovence. V italijanskem programu gre v eter tedensko poleg poročil in dnevnikarje še 25 oddaj — od tega dve o zunanji politiki, tri o notranji politiki in samoupravljanju, dve turistični oddaji, sedem kulturnih oddaj in rubrik, tri šolske oddaje, tri o področju izobraževanja, poleg tega pa so na sporedu še dve športni oddaji, radijska igra, kontaktna oddaja „Pogovor s poslušalci“ in narečna oddaja o folklornih in drugih posebnostih italijanske narodnostne skupnosti v Jugoslaviji.

Na slavnostni seji so se zastopniki radia Koper in zastopniki radia Jugoslavija dogovorili o nadaljnjem sodelovanju, med drugim tudi, da bo radio Koper v prihodnje v celoti pripravljalo program radia Jugoslavije v italijanščini. V zadnji točki seje pa so razdelili 40 posebnih priznanj radia Koper uglednim družbenopolitičnim delavcem Slovenije in drugih republik ter iz zamejstva. Med drugim je dobil priznanje tudi priznani politični delavec iz Tržaškega Boris Race. Kot zastopnik zamejske delegacije pa je dr. Karel Šiško izročil radiu Koper priznanje Slovenske kulturno-gospodarske zveze za 30-letno delo v korist slovenske zamejske skupnosti.

Govorje so si ogledali novi 300-kilovatni oddajnik na Belem Križu, ki je nov korak v modernizaciji radia Koper, ki je začel s 700-watnim oddajnikom.

Zvečer je sledila v portoroškem avditoriju slavnostna akademija, katere so se udeležili številni zastopniki republiških in občinskih fo-

rumov ter predstavniki slovenskih zamejskih organizacij iz Italije. Celotno akademijo pa je prenašala

Radijske oddaje za porabske Slovence

V boju za enakopravnost na vseh področjih so tudi Slovenci na Madžarskem zabeležili nov uspeh. Zadnje nedelje je namreč studio Győr radia Budimpešta pripravil prvo oddajo v slovenščini, ki pomeni začetek enakopravnega uveljavljanja Slovencev tudi na tem področju.

S slovenskimi oddajami se bo győrski radio v začetku oglašal sicer samo vsaka dva tedna po četrni uri, toda pozneje bodo te oddaje postale pogostejše in tudi daljše. Radijske oddaje za slovensko narodnostno skupnost so namreč rezultat razvoja narodnostne politike na Madžarskem v zadnjih letih in je ob nadaljnjem takšnem razvoju pričakovati še nadaljnje uspehe.

Po besedah predstavnice porabskih Slovencev bodo radijske oddaje v materinščini pomembne tako za boljše informiranje, kakor tudi za kulturno prosvetni in splošni razvoj v Porabju. Poleg tega pa se bodo po tej poti še bolj krepile tudi vezi med Zelezno županijo, v kateri živijo Slovenci, ter Pomurjem oz. Slovenijo, saj bodo Slovenci v Porabju pri razvijanju svojih lastnih radijskih oddaj nujno navezani na pomoč matične domovine.

direktno radijska in televizijska postaja Koper. Bogat kulturni program, ki so ga napovedovali dosledno dvojezično, je zaokrožil politične pogovore, ki so jih prav tako v celoti prevedli v drug jezik.

Osrednja točka akademije je bil govor novoizvoljenega predsednika skupščine delovne organizacije RTV Ljubljana Jožeta Smoleta. Najprej je čestital kolektivu k jubileju, nato pa je očrtal težke razmere, pod katerimi je začela delovati radijska postaja, ki je po svoji programski zasnovi utrjevala bratstvo in enotnost med Slovenci, Hrvatini in Italijani, zagotavljala pravice in svobodni razvoj italijanske narodnosti v Jugoslaviji in podpirala slovensko manjšino onstran meje. Radio Koper — Capodistria je imel v boju za formalno pravno združitev slovenske in hrvaške Istre z novo Jugoslavijo pomembno vlogo. Glede vloge radijske postaje v razvoju odnosov med državama pa je Jože Smole dejal, da je v vseh tridesetih letih svojega delovanja pomembno prispevala k premagovanju težav v odnosih med Jugoslavijo in Italijo. Nadalje je povedal, da je koprski radijska postaja dosledno in uspešno tolmačila ustvarjanje vzdušja dobrega sosedstva in graditve mostu med obema državama.

V italijanskem jeziku pa je nato spregovoril predsednik italijanske unije za Istro in Reko Mario Bonita. V svojem govoru je poudaril izredno vlogo televizije in radia za zaščito nacionalne istovetnosti, ki jo izvršuje poleg drugih institucij, kot je to npr. šola. Nato pa se je dotaknil utrjevanja prijateljskih stikov med Jugoslavijo in Italijo in dejal: „To poslanstvo opravlja kolektiv radia Koper v dvojnem pomenu: s tem, da ohranja žive vezi med etnično skupino in matično deželo, njeno kulturo in jezikom po eni ter s tem, da seznanja v svojih oddajah veliko množico poslušalcev v sosednji deželi z jugoslovansko stvarnostjo na drugi strani.“

Letošnje praznovanje občine Ravne na Koroškem

„Ponosni socializem nosijo v srcu in vojvodski prestol zvestobe domovini — davni potomci tistih Kantancev, ki jih ni mogel voditi nihče, dokler ga ni ustoličilo ljudstvo. Obubožan in tlačen, ne strl, je koroški proletarec stoletja oral v zemljo, koval v jeklo, ril v jame in sekal v goščo trmastih ponos starih kosezov, je koroški puntar segal v roke Gubcem onkraj Sotle; borec za severno mejo, koroški skojevec in komunist, koroški partizan...“

S trdim delom in z junaškim bojem, kot je opisano v brošuri, ki je bila izdana ob odhodu letošnje štafete mladosti, si je občina Ravne na Koroškem in z njo vsa Mežiška dolina utrla pot v današnjo stvarnost, o kateri je v omenjeni brošuri rečeno:

■ Kdor hoče prislunhati tej deželi, sliši v pesmi kladiv in strojev sproščene ljudi.

■ Kdor jo hoče videti, srečuje na vsakem koraku nova naselja, tovarne in šole.

■ Kdor jo hoče spoznati, se zazre v njeno rast.

In v znamenju te rasti je občina Ravne na Koroškem pred nedavnim obhajala svoj praznik — v spomin na zgodovinske dogodke leta 1945, ko se je šest dni po splošni kapitulaciji nacistične Nemčije prav v Mežiški dolini končala zadnja bitka druge svetovne vojne na evropskih tleh. Obhajala pa ga je letos še posebno slovesno, saj je prav z Raven krenila letos na pot po Jugoslaviji štafeta mladosti, s katero so prejšnji teden na osrednji prireditvi v Beogradu izročili predsedniku Titu za rojstni dan čestitke vseh narodov in narodnosti, vseh delovnih ljudi in občanov.

Kako velik razvoj je napravila občina Ravne na Koroškem v letih po osvoboditvi, kaže med drugim tudi podatek, da se je število njenih prebivalcev

Pozdrav rojakov iz daljne Amerike

Slovenska narodna podpora, največja organizacija Slovencev z Združenih državah Amerike, je pred kratkim obhajala 75-letnico svojega obstoja. O jubileju smo poročali tudi v našem listu ter želeli rojakom v daljni Ameriki še v bodoče uspehe pri njihovem delu.

Sedaj smo prejeli iz Amerike pismo, v katerem se predsednik SNPJ Peter Elish zabavlja za članke, ki ga je objavil Slovenski vestnik ob jubileju njihove organizacije. Zdenka Mibelich, pomočnik urednika Prosvete, glasila SNPJ, pa se v pismu spominja prvih povojnih let, ko je poučevala na samorastniški gimnaziji na Ravnah na Koroškem. Pravi, da jo na ta kraj vežejo topli spomini, čeprav je bila trda ledina, ki so jo orali v tistih pionirskih letih.

V teh prvih vrgrednih dneh so mi vedno pred očmi nicine, na katerih je plabo iz zemlje pokukal teloh, piše ga. Mibelich. Prežihov Vovanc je ob neki priliki zapisal, da tisti, ki jim je zibel tekla pod Uršljo, tega kraja nikdar ne pozabijo. Toda jaz bi dodala, da tudi tisti, ki so preživljali tam leta, ki niso bila vedno z rožicami postлана, tega kraja ne pozabijo, s soncem ožarjeni Uršlja in Peca se za vse življenje vtisneta v spomin. Prav tako se vtisnejo v spomin samotne hube, brusnice na Strojni, Brinjeva gora, Libeliče, Votla peč, Koprivna, da o sinjini Klopinskega jezera sploh ne govorimo. To je dokaz, da imajo celo v „topilnem loncu“ (melting pot) biseri slovenske zemlje svoje mesto v srcu.

„Čeprav smo na tisoče kilometrov oddaljeni od domovine Miklove Zale, budno spremljamo dogajanja naših rojakov, ki se borijo za najosnovnejše pravice, to je za pravico do uporabe materinščine“, je rečeno v pismu. „Naša iskrena želja je, da bi se uresničile pesnikove besede 'prost bodi moj rod, na svoji zemlji svoj gospod'... Lep vrgredni pozdrav Vam in vsem v uredništvo in pa vsem, ki ljubijo toplo slovensko besedo in se zanjo borijo.“

Za globalno zaščito slovenske narodne skupnosti v Italiji

V Sovodnjah na Goriškem se je pred nedavnim sestal na prvi seji glavni odbor Slovenske kulturno-gospodarske zveze, izvoljen na letošnjem občnem zboru, o katerem smo poročali tudi v našem listu. Ob tej priložnosti je bil izvoljen novi izvršni odbor SKGZ, katerega predsednik je ponovno postal Boris Race. Po temeljiti razpravi pa so sprejeli tudi resolucijo glavnega odbora ter dokončno besedilo sklepov občnega zbora.

V teh sklepih je poudarjeno, da je občni zbor SKGZ potrdil osnovno potrebo, da se posvetijo vse moči akciji za uresničitev zahtev po globalni zaščiti slovenske narodnostne skupnosti v Italiji. Zato mora delovanje celotne SKGZ in njenih članic čedalje bolj izražati potrebo, „da so Slovenci enakopravno integrirani v širši deželni prostor za skupno uresničevanje ciljev slovenske narodnostne

skupnosti, kakor tudi ciljev vseh demokratičnih sil večinskega naroda, ki želijo v praksi uresničiti črko in duha osimskih sporazumov.“

Veliko važnost polaga SKGZ na krepitev gospodarske moči in zato v svojih sklepih poudarja, da je vzporedno s krepitvijo kulturnega in jezikovnega bogastva nujno, da slovenska skupnost razvija svojo gospodarsko osnovo, kar pomeni, da mora nastopati kot gospodarski subjekt, s tem da je aktivno udeležena v gospodarski dejavnosti in da se zavzema za enakopravno prisotnost v vseh organih družbenega načrtovanja, kjer se odloča o splošnih smernicah razvoja. Zaradi tega je v gospodarskem dogajanju vedno bolj pomembna aktivna prisotnost gospodarskih članic SKGZ.

Na šolskem področju mora politika SKGZ izhajati iz načela, da so šola, izobraževanje, vzgoja in poklicno usmerjanje eden življenjskih stebrov v naporih za ohranitev, okrepitev in razvoj slovenske narodnostne skupnosti v Italiji, je dalje rečeno v sklepih. Na tej podlagi se bo SKGZ še naprej zavzemala za uresničenje zahtev po uvedbi pouka v materinem jeziku za Slovence v videmski pokrajini, po avtonomiji slovenske šole, obenem pa bo mobilizirala lastno organizacijo in svoje članice za pobude, ki naj privedejo k izboljšanju vsebine šole in večjega vpisa v slovensko šolo.

„Če smo si edini v prepričanju, da je kulturno delovanje v naši sredi odraz želje našega človeka po izražanju v vseh razsežnostih svojega načina življenja, mora biti naša stalna skrb, da spodbujamo razpravo in akcijo v zvezi z vprašanjem razvojnih perspektiv kulture, o njenih funkcijah in nalogah v našem prostoru in času,“ je dalje rečeno v dokumentu. Kulturna politika SKGZ mora zato sloneti na uveljavljanju družbene funkcije manjšinske kulture in kulturne potrebe slovenskih ljudi. Zeli pa si tudi sodelovanje z večinskimi narodom, pri čemer se zaveda, da bo v tej smeri treba storiti še veliko naporov, zato da bo v odnosu do slovenske skupnosti mogoče ustvariti drugačno, strpnije kulturno ozračje.

Z zadovoljstvom SKGZ ugotavlja, da se obseg njenega delovanja neprestano širi, zaradi česar pa je ena izmed prvenstvenih nalog vnašanje učinkovitih oblik organiziranosti. „Organi Zveze in njenih članic bodo zato morali biti občutljivi do vsega, kar lahko bogata dejavnost naše skupnosti izrazi, zato da bo na različnih področjih mogoče doseči nove pridobitve in korist celotne naše narodnostne skupnosti.“

povečalo od 16.120 v letu 1948 na 25.709, kolikor jih je ob koncu leta 1978 živel na njenem ozemlju. V družbeno-političnem pogledu je občina razdeljena na štiri krajevne skupnosti. Največja med njimi je Ravne z 9.843 prebivalci, sledi krajevna skupnost Prevalje s 7.454 prebivalci, krajevna skupnost Črna ima 4.251 prebivalcev, krajevna skupnost Mežica pa 4.161 prebivalcev.

Vidni delež družbenega proizvoda v občini Ravne na Koroškem prispeva industrija (rudarstvo in železarstvo). Poleg železarne na Ravnah ter rudnika svinca in topilnice v Mežici so v občini zastopane tudi še kovinsko-predelovalna in tekstilna industrija, prav tako dobro je razvito gradbeništvo, zadnja leta pa je dan poseben poudarek razvoju terciarnega sektorja, ki je v preteklosti močno zastajal. Delež kmetijstva je močno nazadovale, tako da ima občina danes le še 7 % kmečkega prebivalstva. Pač pa je občina zelo bogata z gozdovi (le-ti pokrivajo 70 % njene površine) in je zato razumljivo, da so se že v preteklosti začeli baviti s predelavo lesa. Iz nekdanjih obrtniških podjetij so postala velepodjetja žagarstva, pohištvene industrije in drugi obrali sorodnih strok.

Dinamični razvoj gospodarstva je v občini omogočil tudi skladno rast družbenega standarda. Vložena so bila velika sredstva v gradnjo in vzdrževanje najrazličnejših objektov za potrebe vzgoje in izobraževanja, kulture in telesne kulture, zdravstvenega varstva in seveda tudi stanovanjske gradnje. Posebno pažnjo posvečajo mladini, zavedajoč se, da je to bodočnost. Kajti: „Popolnoma nas mora prežeti spoznanje, da se za nami svet ne neha, da za sleherni generacijo prihaja nova, z novimi in drugačnimi ali pa vsaj bolj obsežnimi potrebami...“

„Tu smo, vaši otroci“

Akademija slovenske gimnazije v Celovcu

V znamenju Mednarodnega leta otroka je bila tudi letošnja akademija Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu, ki je v nedeljo popoldne potekala pod geslom „Tu smo, vaši otroci“. Velika dvorana delavske zbornice je bila že po „tradiciji“ zasedena do zadnjega prostora in ravnatelj dr. Reginald Vospernik je uvodoma pozdravil številne častne goste in prijatelje slovenske gimnazije. Med navzočimi so bili konzul SFRJ v Celovcu Peter Župančič, celovski župan Leopold Guggenberger, prelat Aleš Zechner, vodilni predstavniki šolskih oblasti ter vzgojnih in znanstvenih ustanov iz Koroške in Slovenije, predstavniki narodno-političnih, kulturnih in gospodarskih organizacij koroških Slovencev in mnogi drugi.

S kratkimi besedami se je ravnatelj Vospernik spomnil letošnje stoletnice rojstva slovenskega pesnika Josipa Murina-Aleksandrova ter 80-letnega življenjskega jubileja dveh za našo pesem zaslužnih skladateljev in harmonizatorjev: Pavla Kernjaka in Matije Tomca; besedo hvaležnega spomina pa je namenil tudi letos umrlemu prvemu ravnatelju slovenske gimnazije dr. Jošku Tischlerju. Povedal je, da zaključuje gimnazija šolsko leto s 530 dija-

ki v 21 razredih; šolo bo letos zapustilo nadaljnjih 37 maturantov, skupno pa je šolanje na tem zavodu končalo že 535 srednješolcev, od katerih so mnogi danes že na važnih položajih v našem narodem, kulturnem in gospodarskem življenju. Poučaril pa je tudi potrebo po sodelovanju med starši, dijaki in učitelji, da bo gimnazija mladino še naprej vzgajala v ponesne in dejavne člane narodne in državne skupnosti.

V pestrem sporedu so se zvrstili mešani mladinski zbor in zbor 2. ABC razreda (pod vodstvom prof. Jožka Kovačiča) ter mladinski zbor (ki ga je vodil prof. dr. Anton Feiniga) z izborom pesmi v slovenskem, nemškem in latinskem jeziku; z recitacijo sta se predstavila Slavka Ačovnik in Hanzej Sticker (ki ju je pripravila prof. Maja Kupper); dijakinja od četrtega do sedmega razreda so izvajale jazz-gamnastiko „v ritmu mladosti“ (skupino je pripravil prof. Milan Kupper); mladostno živahni del pa je prispeval godbeno-pevski ansambel „Mladimi“, ki ga sestavljajo dijaki 6. a razreda Marija Kežar (kitara, alt), Lucija Kristof (2. alt), Marija Kuchling (kitara, alt), Sonja Kuchling (sopran), Marica Kušej (Kitara sopran), Andrej Lampichler (E-bas), Stanko Polzer (harmonika) in Maks Zdouc (tenor). Dobri del sporeda je zavzemal nastop družine prof. dr. Feiniga: oče Anton (bariton), hčerke Tatjana (klavir), Marija (kitara) in Lucija (flavta) ter sin Andrej (klavir); kot gosta pa sta sodelovala samorasniška dvojezična otroška vrta iz Celovca (vodstvo Marija Moser in pomočnica Anica Zablatnik) in Šentjakoba v Rožu (vodstvo sr. Marla, sr. Metodija in Majda Gabriel).

Scenska slika, ki so jo pripravili prof. dipl. inž. arh. Janez Oswald ter Tomo Weiss in Nikolaj Ottowitz, je bila prikrojena v smislu letošnjega Mednarodnega leta otroka ter je — morda nekoliko preveč alegorično — opozarjala na stvarnost današnjega sveta, ki je razdeljen na bogati in revni del človeštva. V prostoru pred dvorano pa so dijakinje in dijaki razstavili in prodajali lastna ročna dela z namenom, da bi dobiček služil podpiranju revnih sošolcev.

Sodelujoči so bili za svoj nastop deležni dolgotrajnega in navdušenega ploskanja, ki jim je gotovo najlepše priznanje za njihov trud. Med obiskovalci pa je bilo slišati tudi kritične opazke, zlasti na račun „družinskih“ nastopov in sodelovanja izvenšolskih skupin, kar pa nima nič opraviti s kvaliteto teh izvajalcev, marveč gre zgolj za to, da želijo ljudje na prireditvi slovenske gimnazije pač spoznati dosežke dijakov te šole.

„Obtoženi volk“

v izvedbi dijaške skupine

Prejšnji teden, v sredo 23. maja, so mladi člani gledališke skupine slovenske gimnazije v Celovcu vabili na uprizoritev mladinske igrice Zarka Petana „Obtoženi volk“. Dopoldne so pripravili zaključeno predstavo za dijake in profesorje, zvečer pa je bila javna predstava, ki pa je zadovoljila samo po nastopu in na žalost ne tudi po obisku.

Mlada gledališka skupina, ki jo sestavljajo dijaki predvsem iz petega razreda, je pod vodstvom režiserja Marijana Srienca res prijetno presenetila. To velja za posebej za posamezne igralce, med katerimi so pravi igralški talenti. Vendar v kratkem zapisu ni mogoče delati podrobne ocene, zato naj bodo vsi naštetni po vrstnem redu, kakor ga je navedel že avtor igrice: Volk-Vili Ošina, Sodik-Mihael Vrbinc, Tožilka-Marica Hribernik oz. Sonja Kelih, Branilec-Anton Hribernik, Rdeča kapica-Marija Stingler, Babica-Marija Feiniga, Lovce-Franc Mandelc, Jakob in Viljem Grimm-Mirko Wieser, Medved-Franc Novak, Zajec-Franc Karničar, Lisica-Rozi Tratar in Paznik-Marko Hudl. O vseh brez izjeme lahko ugotovimo, da so bili izredno naravn in prepričljivi interpreti svojih vlog; pokazali pa so tudi dobro obvladane jezika, tako da jih je bilo res užitek gledati in poslušati.

Da so se mladi igralci lahko tako dobro „odrezali“, gre seveda glavna zasluga Marijanu Sriencu, ki je v pripravo uprizoritve vložil poleg svojega strokovnega znanja tudi veliko truda — pokazal je obilno mero ljubezni do dela z mladino in je s sadovi tega dela lahko zadovoljen. Kajti „Obtoženi volk“ je bil tako po umetniški kot po tehnični plati lepo doživljaj; kot tak pa nujno narekuje potrebo po nadaljnjih predstavah, s katerimi bi skupina lahko gostovala v posameznih krajih južne Koroške in morda tudi izven naše dežele.

Kot pravi „motor“ skupine je Marijan Srienec poleg režije napravil

tudi idejne osnutke za sceno (ki jo je oblikoval Stef Potočnik) in za kostume (ki jih je krojila Mojca Hribernik). Glasbene vložke Darijana Božiča je z igralci naštudiral prof. Jožko Kovačič, kot inspicient pa je svojo nalogo izpolnil Vinko Kokot.

Vsekakor je treba priznati, da je bila predstava tudi po tehnični plati

(Dalje na 4. strani)

20 let dvojezične šole v Prekmurju

„Ni dovolj najti pot, po poli je treba iti.“ Pod tem geslom bodo sredi junija v Lendavi proslavili dvajsetletnico madžarsko-slovenskega dvojezičnega šolstva.

Pot do vsakodnevnega enakopravnega medsebojnega sožitja in tovarštva med Slovenci in pripadniki madžarske narodnosti, ki živijo v občinah Murska Sobota in Lendava v najvzhodnejšem koncu Slovenije, so našli pred 20 leti in so jo odlej stalno in pridno izgrajevali, tako da je postala že prava cesta. Takrat so namreč spoznali, da je premalo, če samo v besedah poudarjajo enakopravnost obeh narodnosti, dnevni gospodarski razvoj pa vsiljuje svojo pot. Treba je bilo poiskati drugo pot, temelječo na spoznanju, da številčno majhna manjšina nikoli ne more ogroziti večinskega naroda in da ni dovolj, če samo pripadnik manjšinskega naroda obvlada jezik večinskega, temveč mora tudi pripadnik večinskega naroda obvladati jezik manjšinskega.

Šolska ureditev pred letom 1959, ko so začeli uvajati novi sistem dvojezičnega šolstva, je poznala ločitev slovenskih in madžarskih šol, vendar so se madžarski otroci predvsem iz ekonomskih razlogov vedno pogosteje začeli prijavljati v slovenske šole. Odločilni vzvod pri tem je bila boljša organiziranost slovenskih oddelkov in večje možnosti v nadaljnjem šolanju. To je seveda pomenilo akutno nevarnost asimilacije madžarskih učencev in zato so jeseni 1959 začeli z uvajanjem obveznega dvojezičnega

pouka za vse otroke narodnostno mešanega ozemlja, ki ga je šolska mladina ne glede na narodnost sprejela brez najmanjše težave, čeprav so pri odraslih bili zelo različni odmevi.

Vsekakor pa se je kljub raznim težavam, ki so se pojavile v teku let, uveljavil dvojezičen pouk na ta način, da v prvem razredu učence opismenijo v njihovi materinščini, v drugem razredu pa v drugem jeziku, ostali predmeti pa se poučujejo v obeh jezikih. Največji problemi so nastali s pedagoškimi kadri, ta problem pa so premostili s šolanjem učiteljev tako na Madžarskem kot v Jugoslaviji sami. Učitelji in profesorji se kvalificirajo v madžarskem jeziku v Budimpešti, v Subotici in tudi v sosednji Železni županiji, seveda pa tudi doma.

Razvoj dvojezične šole v Prekmurju je danes dosegel tako stopnjo kvalitete, da se dvojezične šole lahko pohvalijo s precej večjim uspehom kot slovenske, medtem ko je bilo pred letom 1959 prav obratno. Tako je leta 1969 bilo med učenci še 223 negativnih ocen, lansko leto pa le še devet (!). Osip učencev se je od 36,7% leta 1969 znižal na 6,7% učencev na osnovni šoli v letošnjem letu. Učni uspeh pa je prav optimalen, saj izdelala kar 99,46% vseh učencev v dvojezičnih osnovnih šolah, ki jih je trenutno okoli 1500. Od teh pa jih nad 90% nadaljuje šolanje na višji stopnji. Seveda se ureditev pozna tudi pri učbenikih, delovnem gradivu in v knjižnici, kjer imajo učenci in učitelji na razpolago 12.757 naslovov v slovenskem in 10.001

naslov v madžarskem jeziku, 6611 naslovov v obeh jezikih pa je posebej na razpolago učiteljem za strokovno usposabljanje.

To stanje so ilustrirali tudi na tiskovni konferenci v Lendavi, kjer so novinarje prejšnji teden seznanili s praznovanjem te pomembne obletnice. Poudarili so tudi, da je šolska ureditev samo del — čeprav seveda bistven del, saj vključuje tudi predšolsko vzgojo v dvojezičnih otroških vrtcih — vsestranskega omogočanja enakopravnosti občanov madžarske narodnosti, za katero si prizadevajo v Prekmurju. In to prizadevanje je brez dvoma uspešno in bi za nas na Koroškem bilo lahko dober zgled. Ko se bo namreč tudi na Koroškem na dvojezičnem področju mogoče pogovarjati z nemškogovorečimi v slovenskem jeziku, ko bo eden govoril nemško, drugi pa mu bo odgovarjal v slovenščini in kljub temu se bosta oba razumela, tedaj bomo lahko tudi rekli, da smo na poti do enakopravnosti. V Prekmurju so našli pot in skušajo po njej tudi hoditi. Najboljši dokaz za to pa bo osrednja proslava 20. obletnice dvojezičnega šolstva 17. junija v Lendavi, kjer bo slavnostni govornik predsednik SZDL Slovenije Mitja Ribičič in kjer bo vsa proslava izražala duh dvojezičnega šolstva s tem, da bo vseskozi dvojezična.

P. S. Dvojezično osnovno šolo v Lendavi si je ogledalo že nekoliko delegacij iz vseh koncev Evrope, od Katalonije pa do Finske; uradne koroške ali avstrijske ni bilo med njimi.

AULA SLOVENICA

CELOVEC, PAULITSCHGASSE 5—7

Vljudno vas vabimo na razstavo

PORTRETI
KULTURNIH DELAVCEV

akademika prof.
Božidarja Jakca

ob 80-letnici umetnika

Razstava bo odprta do
22. junija 1979
od ponedeljka do petka
od 13. do 17. ure.

Prisrčno vabljeni!

Živa in trdna vez

med Slovenci v domovini in v svetu

Na občnem zboru Slovenske izseljenske matice, ki je bil pred kratkim v Ljubljani, so poudarili pomembno nalogo, ki jo ima ta organizacija v povezovanju med Slovenci v domovini in po širnem svetu. Prav tako pa so osvetlili tudi vlogo, ki jo igrajo izseljenci pri širjenju resnice o svoji stari domovini in pri posredovanju kulture slovenskega naroda.

Tako je dosednji predsednik Slovenske izseljenske matice Drago Seliger naglasil, da živijo slovenski izseljenci v državah, ki imajo najrazličnejše gospodarske, kulturne, politične in socialne načine življenja in dela, vendar pa z vso pozornostjo in spoštovanjem spremljajo vsa družbena prizadevanja v domovini. „Izseljenci so bili pogostokrat edini verni tolmači resnice o našem ljudstvu, še zlasti med drugo svetovno vojno,“ je dejal Seliger, ki je povedal, da je bila vez med domovino in izseljenci v nekaterih obdobjih sicer precej rahla, toda danes so vezi med izseljenci in matičnim narodom čvrste in stalne.

Na trdne vezi med izseljenci in njihovo staro domovino je opozoril tudi republiški sekretar za mednarodno sodelovanje Marjan Osolnik, ki je poudaril, da izseljenci kljub

dolgoletni odsotnosti in življenju v povsem drugačnih razmerah še vedno čutijo z domovino, kar se je pokazalo zlasti tudi v primerih naravnih katastrof, kot na primer ob nedavnem potresu v Črni gori ali pred leti v Posočju.

Po pregledu delovanja Slovenske izseljenske matice v obdobju od leta 1975 do danes je bil za novega predsednika izvoljen Stane Kolman, predsednik komisije SR Slovenije za odnose z verskimi skupnostmi. V svojem „nastopnem“ govoru je novi predsednik dejal, da je skrb za izseljence predvsem skrb celotne družbene skupnosti.

Občni zbor je temeljito preučil odnose med matično domovino in izseljenci ter izoblikoval vrsto sklepov in nalog v zvezi z nadaljnjim delovanjem Slovenske izseljenske matice. Poudarjeno je bilo, da so izseljenci in njihove organizacije postali aktivni dejavniki mednarodnega sodelovanja, pri katerem igra pomembno vlogo prav Jugoslavija s svojo politiko neuvrščenosti. Taki premiki v pogledih jugoslovanskih izseljencev pa potiskajo sovražno emigracijo v vse večjo osamljenost.

Drugi tir skozi karavanški predor obnovljen

V Področici in na Jesenicah so prejšnji tork slovesno obhajali obnovitev drugega železniškega tira, ki so ga po vojni odstranili, misleči, da železniški promet itak nima več bodočnosti. Vendar v teku let sta prišli tako jugoslovanska kot avstrijska stran do zaključka, da igra železnica pri varčevanju z energijo in tudi v boju proti onesnaženju okolja posebno pomembno vlogo. In tako sta obe državi sklenili obnoviti drugi tir, dolg 12 kilometrov (blizu 8 kilometrov ga je v predoru), predvsem tudi zaradi tega, da se odstrani ozko grlo, ki je močno oviralo promet med Jesenicami in Področico.

Slovesnosti — najprej na avstrijski palem pa na jugoslovanski strani, so se poleg graditeljev udeležili tudi visoki predstavniki javnega življenja obeh sosednjih dežel ter predstavniki jugoslovanskega in avstrijskega konzulata v Celovcu oziroma v Ljubljani.

Predsednik republiškega komiteja za promet in zveze Livij Jakomin je v svojem govoru dejal, da je drugi tir na meji med Avstrijo in Jugoslavijo nov prispevek pri utrjevanju medsebojnih odnosov, istočasno pa potrditev, da se s spoštovanjem, zaupanjem in konkretnim reševanjem problemov lahko premagajo vse ovire.

Drugi tir je stal Avstrijsko zvezno železnico 92 milijonov šilingov. Gradili so ga dve leti, medtem ko so Jugoslovani začeli z gradnjo septembra minulega leta.

KOTMARA VAS:

Čestitamo k 70-letnici

V četrtek 24. maja je obhajala svoj 70. rojstni dan Johana Prosekar iz Trabesinj v občini Kotmara vas. Johana je priljubljena prosvetna delavka, ki je bila že v predvojnem času odbornica in tajnica prosvetnega društva „Gorjanci“ v Kotmari vasi in je tudi po letu 1945 pridno sodelovala v društvu kot odbornica, pevka in igralka. Priljubljeno Johano Prosekar poznamo tudi kot zelo načitano in politično razgledano ženo.

Zveza slovenskih žena je jubilatki na izletu v Rogaško Slatino čestitala k njeni 70-letnici. Vse najboljše k njenemu jubileju in veliko zdravja in zadovoljstva pa ji želijo tudi uredništvo in sodelavci Slovenskega vestnika.

Dan narodne noše v Kamniku Med številnimi prireditvami ob 750. obletnici mesta Kamnika, priraja po dveh letih premora turistično društvo Kamnik dne 8. septembra letos spet tradicionalni

DAN NARODNE NOŠE

Vabimo skupine narodnih noš in posameznike, ter folklorne skupine, da prijavijo svojo udeležbo z navedbo pogojev na naslov: Turistično društvo Kamnik, 61240 Kamnik do 30. maja 1979.

ČESTITAMO

Na dunajski univerzi je promoviral za doktorja medicine Janko Jaklitsch sin šolskega ravnatelja iz Sel.

K temu uspehu iskreno čestitamo.

ŠPORTNI VESTNIK

Mednarodno šahovsko prvenstvo v Bilčovsu

V nedeljo, dne 13. maja je bila Miklavževa dvorana v Bilčovsu prizorišče mednarodnega šahovskega turnirja, katerega so se udeležili šahisti Furlanije-Juljske Benečije, Koroške in Slovenije. Ta srečanja se odvijajo izmenoma v omenjenih treh deželah. Koroško so v glavnem zastopali šahisti šahovske sekcije Slovenske športne zveze. Tokrat so odigrali 9. in 10. kolo.

FRANTSCHACH — SAK 0:3

V soboto 26. 5. 1979 se je Slovenski atletski klub meril v Frantschachu s tamkajšnjim moštvom. To moštvo šteje med tehnično najboljše v tem razredu. Iz tega razloga je SAK kazal respekt pred nasprotnikom, toda tokrat je odpadla tista nervoznost, ki je v zadnjih tekmah mučila moštvo. Pomagalo pa je gotovo tudi dejstvo, da SAK ni imel kaj izgubiti. Kratko rečeno: igral je sproščeno.

Že v prvih minutah je imel SAK dobro priložnost, da bi prišel v vodstvo, toda golman je ubranil prerahel strel veznega igralca Fere. Nadalje je postala terenska premoč slovenskih nogometašev vedno močnejša in v 32. minuti so dosegli tudi prvi zadetek: Zablantnik je v napadu preigraval tri igralce, nato kratko podal Hoblu, ki je poslal žogo mimo golmana v mrežo. S tem rezultatom je končal prvi polčas.

V 52. minuti pa je SAK po prostem strelu dosegel svoj drugi zadetek: Jakopič je z desne strani centraliral v kazenski prostor, na mestu pa je bil zopet Hobl in zabil žogo z glavo v desni kot. 15 minut pozneje pa je po izvršni podaji Velika Hobel dosegel svoj tretji gol. Dobro razpoložena ekipa je imela še nekaj lepih priložnosti, toda kakor pri izvršnem strelu Velika z glavo (iz 16 metrov), kakor tudi pri strelu Zablantnika je vratnika zabil zadetek. Istotako je Golac zadel le prečko.

Dan navrh pa se je Klopjin doma meril z železno Kaplo in doživel hud poraz. 4:0 je zmogala moštvo iz Zelezne Kaple in si tako zagotovilo obstanek v tem razredu. S tem porazom Klopjinja je SAK spet prevzel vodstvo v svoji skupini.

SAK igra še dve tekm. Vodi z eno točko naskoka pred Klopjinjem. Ker v nedeljo 3. 6. nima prvenstvene tekme, bo Slovenski atletski klub igral v Ljubljani proti pravnikom. (Verjetno bo igral SAK pred tekmo pred Olimpijo).

III. SREČANJE SLOVENSkih ŠPORTNIKOV IZ OBMEJNIH DEŽEL V AJDOVŠČINI

V soboto 23. in nedeljo 24. junija bo v Ajdovščini veliko športno srečanje slovenskih športnikov iz obmejnih dežel. Tokratno srečanje je tretje po vrsti. Prvo je bilo na Ravnah, drugo pa v Murški Soboti. Pravico sodelovanja imajo: Urad za telesno vzgojo in šport pri izvršnem svetu Zelezne županije LR Madžarske, Združenje slovenskih športnih društev v Italiji, Slovenska športna zveza v Celovcu in Zveza telesnokulturnih organizacij občine Ajdovščina. Športniki omenjenih športnih združenj se bodo pomerili v košarki, namiznem tenisu, v nogometu in šahu. Pričetek srečanja bo v nedeljo 24. junija ob 8. uri. Vse igre se igrajo v veliki dvorani Doma JLA v Ajdovščini.

Srečanje slovenskih športnikov iz obmejnih dežel se bo tokrat odvijalo pod pokroviteljstvom Zvez telesnokulturnih organizacij Slovenije in Telesnokulturne skupnosti Ajdovščina ter s pokroviteljstvom delovnih organizacij občine Ajdovščina.

Kot prejšnja leta, tako se bodo naši športniki tudi letos udeležili tega srečanja in se pomerili v nogometu, namiznem tenisu in šahu.

Uspešna izleta v Slovenijo

Zveza slovenskih žena je v mesecu maju organizirala dva uspešna enodnevna izleta v sosednjo Slovenijo, kjer so se žene lahko seznanile z uspehi delovnih ljudi v SR Sloveniji. Vsakega izleta ki ju je posredovala Ančka Kupper se je udeležilo več kot 40 žena iz Roža, Podjune in Celovca.

Prvi izlet 10. maja je bil v Kranj, kjer je bil na programu ogled mesta in obisk tekstilne tovarne Tekstilindus, kjer je sprejel slovenske žene zastopnik tovarne Pavel Jerman, ki jim je razložil celotni proces produkcije, ki je na visokem tehničnem nivoju. Ob koncu pa so žene imele možnost po ugodnih cenah nakupiti različne vrste tekstilnih izdelkov.

V četrtek 24. maja pa je bil izlet v Rogaško Slatino, kjer so žene obiskale steklaro Borisa Kidriča. V tej tovarni izdelujejo razne vrste plemenitega stekla, predvsem pa kristalno steklo. V hotelu Soča, kjer je bilo kosilo, pa jim je tamkajšnji direktor opisal na kratko zgodovino Rogaške Slatine.

Ob hrvaški meji, v Bistrici ob Sotli, pa so žene obiskale novo osnovno šolo, ki je poimenovana po materi tovariša Tita, Mariji Broz. Po šoli, ki je spomenik vsem materam, ki so s svojim trudom in delom sodelovale v boju proti zatiranju in izkoriščanju, proti okupatorju in za pravičnejši svet, jih je vodil direktor šole.

Za žene, ki se rade odzovejo vabilom Zveze slovenskih žena, sta bila oba izleta uspešna, poučna in hkrati družabna prireditve.

Kuratorij za glasbeno šolo razpisuje mesto učitelja glasbe, ki je pripravljen organizacijsko in strokovno voditi glasbeno šolo na Koroškem. Prošnje, katerim je treba priložiti življenjepis in spričevala, pošljite interesenti do 15. junija 1979 na naslov: Kuratorij za glasbeno šolo, 9020 Celovec, Spitalgasse 12

Kuratorij za glasbeno šolo išče tudi učitelje za sledeče instrumente: klavir, kitara, harmonika, trobila, pihala, godala. Kvalificirani glasbeni učitelji, ki so pripravljeni prevzeti nekaj tedenskih ur, naj pošljejo prošnje s priloženimi spričevali prav tako na naslov: Kuratorij za glasbeno šolo, Spitalgasse 12, 9020 Celovec.

Slovensko prosvetno društvo „Rož“ vabi na

KONCERT

„Pesmi narodov“

na binkoštno nedeljo 3. junija 1979 ob 20. uri v farni dvorani v Šentjakobu v Rožu. Poje mešani zbor iz Šentjakoba v Rožu pod vodstvom dirigenta Lajka Milisavljeviča. Prostovoljni prispevki gredo v sklad žrtvam potresa v Črni gori.

Prisrčno vabljeni!

Iščemo

ŠNAŽILKO

z znanjem slovenščine za otroški vrtec „Naš otrok“ v Celovcu.

Dela je uro in pol po popoldnevih od ponedeljka do petka. Plača po dogovoru. Prijave na vodstvo otroškega vrtca „Naš otrok“, 10.-Oktober-Straße 25, 9020 Celovec, tel. (042 22) 82 8 94

Centralne kurjave, vodovodne instalacije. Izredno ugodne cene. Informacije vsakčas pod telefonsko številko (042 22) 72 01 94. Proračun (Kostenvoranschlag) neobvezno.

Za podjetje

G R I E B L E R

Celovec, St. Veiter Straße 21

Zveza koroških partizanov obvešča vse svoje člane, da imajo tudi v letošnjem letu možnost okrevanja v zdraviliških ali na morju. Vse tozadnevne prošnje pošljite na naslov: Zveza koroških partizanov, 9020 Klagenfurt/Celovec, Spitalgasse 12/III. Zaradi hitrejšega in lažjega poslovanja vas prosimo, da k prošnji priložite tudi zdravniški izvid.

WOCHE
DER
SAUBERKEIT

18.-23. Juni 1979

Halt Dich
und die Umwelt rein —
dann hast Du
immer Sonnenschein!

Naprošeni smo bili, da objavimo naslednje vabilo:

ZVEZA SLOVENSkih NEIZOBRAŽENCEV V CELOVCU

vabi vse člane na svoj redni občni zbor, ki bo dne 31. junija 1979 ob 13. uri v celovski Siromašnici na Duhu.

Edinstven dogodek za celo Koroško in okolico bo dostopen vsakomur, ki sodi v to odlično kategorijo našega narodnega obeležja.

Osebnih vabil ne razpošiljamo, ker tudi brez teh računamo z navadom, ki ga cenjena hiša zborovanja ne bo premogla.

Najvažnejši del programa bo predavanje o nadvse važni potrebi po selektiranju naše narodne skup-

nosti v ne-izobrazbene kategorije in o njihovi razvrstitvi širou naše dežele, ki naj bi našla svoj vidni izraz tudi v kartografskem prikazu za tujskeprometne atlante.

— Narod, ki ne razlikuje svojih pripadnikov po stopnji njihove izobrazbe, ni vreden, da obstoja! — S tem geslom bomo šli v nova slavnobna obdobja za čast in slavo KARANTANSKE.

Za odbor:
Butt in Simpl
(tajnik in predsednik)

Izdajatelj, založnik in lastnik: Zveza slovenskih organizacij na Koroškem; glavni urednik: Rado Janežič; odgovorni urednik: Andrej Kokot; uredništvo in uprava: 9021 Klagenfurt - Celovec, Gasometergasse 10, tel. 32 5 50 — Tiska: Založniška in tiskarska družba z o. j. Drava, Celovec — Borovlje.

Koordinacijski odbor za letovanje otrok tudi letos pripravlja obmorsko letovanje slovenskih otrok iz Koroške. Prijave za to letovanje sprejema Koordinacijski odbor, Spitalgasse 12/III ali Viktringer Ring 26, 9020 Celovec/Klagenfurt. Cena 14-dnevnega letovanja znaša okoli 100 šilingov dnevno. Podrobnejše informacije o času in kraju letovanja bomo objavili v enem od naslednjih številčk časopisa. Prijavijo se lahko otroci od 7. do 14. leta starosti.

Koordinacijski odbor za letovanje otrok razpisuje mesta vzgojiteljev za obmorsko letovanje. Prošnja, ki naj vsebuje rojstne podatke, poklic, dosedanje delo z otroci in točen naslov, pošljite najkasneje do 30. junija 1979 na naslov: Koordinacijski odbor za letovanje otrok, Spitalgasse 12/III ali Viktringer Ring 26, 9020 Celovec/Klagenfurt. Prednosti imajo učitelji(ce) in študentje(ke) pedagoške zmeri.

Poslovalnica ŠENTPRIMOŽ

Spoštovani domačini, spoštovani gostje!
Posojilnica Vam je bližja.

Vljudno vam sporočamo, da bo s 1. junijem 1979 Posojilnica Dobrla vas odprla tudi v Šentprimozju svojo podružnico za ves denarni promet. Priporočamo se za Vaš obisk!

Poslovni čas: od ponedeljka do sobote celodnevno — v sobotah samo dopoldne.